

USTAWA

z dnia 18 kwietnia 2002 r.

o zmianie ustawy o zawodzie lekarza.

Art. 1. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz w art. 16c ust. 1”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Egzamin, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza Naczelna Rada Lekarska.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie, niezbędnej do wykonywania zawodu lekarza,
- 2) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3, oraz wysokość opłaty za ten egzamin.”;

2) w art. 15 w ust. 3 wyrazy „o którym mowa w art. 19f” zastępuje się wyrazami „działające przy ministrze właściwym do spraw zdrowia”;

3) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Dokument poświadczający formalne kwalifikacje w zakresie specjalizacji medycznych lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wydany przez odpowiedni organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, określony w odrębnych przepisach wydanych na podstawie ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 2, jest równoważny z dokumentem poświadczającym tytuł specjalisty.

2. Za równoważne z tytułem specjalisty w dziedzinie medycyny uważa się również kwalifikacje potwierdzone:

- 1) dokumentem poświadczającym formalne kwalifikacje w zakresie danej

specjalności medycznej, świadczącym o rozpoczęciu kształcenia przed:

- a) 1 stycznia 1995 r. w Austrii, Finlandii i Szwecji,
- b) 3 kwietnia 1992 r. w Niemieckiej Republice Demokratycznej, który upoważnia do wykonywania zawodu lekarza specjalisty na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec i określony w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 3,
- c) 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii i Portugalii,
- d) 1 stycznia 1981 r. w Grecji,
- e) 20 grudnia 1976 r. w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej lub

2) zaświadczeniem wydanym przez odpowiednie władze innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej stwierdzającym, że dokument poświadczający formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności medycznej został wydany po odbyciu odpowiedniego szkolenia, a kwalifikacje te są uważane za równoważne z kwalifikacjami poświadczonymi dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski», wykaz dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje w zakresie specjalizacji medycznych lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

4) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i posiadający dokumenty, o których mowa w art. 16a ust. 1 lub 2, ma prawo do używania określonych tytułów specjalisty w danej dziedzinie medycyny, odpowiadających tytułom okre-

ślonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski», wykaz tytułów specjalisty w określonej dziedzinie medycyny uzyskanych w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej, które odpowiadają tytułom specjalisty używanym w kraju, uwzględniając oryginalne brzmienie tych tytułów wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

Art. 20b. 1. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma prawo posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskanym w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej tytułem lub stopniem naukowym, lub ich skrótem, o ile tytuł ten lub stopień albo ich skrót nie jest tożsamy z tytułem naukowym lub stopniem naukowym uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, którego lekarz ten nie posiada; w takim przypadku lekarz posługiwać się może tytułem naukowym lub stopniem naukowym określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, nazwy tytułów i stopni naukowych uzyskanych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, których mogą używać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lekarze będący obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, w przypadku gdy tytuł lub stopień przez nich posiadany nie jest tożsamy z tytułem lub stopniem naukowym uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, wymagającym dodatkowego szkolenia, którego lekarz ten nie posiada, uwzględniając w szczególności oryginalne i polskie brzmienie nazw tytułów lub stopni naukowych.”

Art. 2. Przepisy art. 1 pkt 3 i 4 stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*